

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5C/530/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715206859
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2715206859.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Borisom Buľubašom v spore žalobcu: CRIF - Slovak Credit Bureau, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 14, 821 09 Bratislava, IČO: 35 886 013, právne zastúpený: AK Herceg, s.r.o., IČO: 35 890 240, so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: I. L., P. XX.XX.XXXX, X. Y. XXX XX D. L., X. Č. E. U. XX, XXX XX L., o zaplatenie 2.478,43 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.015,81 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2.015,81 eur od 28.03.2014 až do zaplatenia a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 20,- eur mesačne, splatných vždy do posledného dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietal.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62,60 %, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Skalica dňa 28.10.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 2.478,43 eur s úrokom vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2.075,67 eur od 28.03.2014 do zaplatenia, zmluvný úrok vo výške 18,90 % ročne zo sumy 2.075,67 eur od 28.03.2014 až do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 07.05.2013 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s., (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 2.100,- eur s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 18,90 %, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 73,11 eur mesačne, pričom prvá splátka úveru bola splatná dňa 18.06.2013 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 18.10.2016. V zmysle zmluvy si zmluvné strany dohodli ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 20,93 % ročne, pričom žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu si so žalovaným dohodli, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu a to v tomto poradí. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutý úver resp. jednotlivé splátky riadne a včas t. j. v súlade so zmluvou a všeobecnými obchodnými podmienkami, právny predchodca žalobcu túto skutočnosť písomne oznámil žalovanému dňa 21.02.2014 a zároveň ho upozornil na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru. Následne právny predchodca žalobcu žalovanému dňa 12.03.2014 písomne oznámil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 11.03.2014 a žiadal o okamžité splatenie úveru. Do dňa vyhotovenia žaloby žalovaný uhradil časť záväzku vo výške 84,19 eur. Žalobca špecifikoval žalovaný nárok tak, že žalovaná suma vo výške 2.478,43 eur pozostáva z istiny 2.075,67 eur, z vyčísleného riadneho úroku vo výške 292,39 eur, z úroku z omeškania z nezaplatenej istiny vo

výške 35,37 eur a poplatkov vo výške 75,- eur vyčíslených od prvého dňa omeškania žalovaného so splácaním jeho záväzku do dňa postúpenia predmetnej pohľadávky t. j. do dňa 27.03.2014.

2. Zmluvou o postúpení pohľadávky č. 0346/2014/CE zo dňa 27.03.2014 a oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 01.04.2014 mal súd preukázané, že pôvodný veriteľ spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, čím bola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril na pojednávaní zo dňa 19.12.2017 a uviedol, že zmluvu o úvere zrejme podpísal. Tento úver však vybavoval O. Z. - mladší, a tiež bol pritom aj O. Z. - starší. Žalovaný uviedol, že mu dali niečo vypíť, nevedel čo podpisuje. Peniaze z úveru žalovanému vyplatené neboli. Zobral ich O. Z. - mladší. Pred týmto u nich žalovaný býval a vyššie uvedení ho nepúšťali von a pokiaľ mohol ísť von, mohol ísť len s niekým od nich. Žalovaný dodal, že má však choré nohy a nemohol im utiecť. Úver ho prinútili podpísať. Žalovaný jedenkrát zaplatil splátku tohto úveru. Žalovaný uviedol, že toto 3 krát oznamoval na polícii na kriminálke v H., že ho obrali o peniaze. O. Z. žalovaného do U. zaviezol, taktiež ho odviezli do Y. do banky, kde má takisto zobratý úver. Žalovaný je na dôchodku, dôchodok má 325,- eur a nemá žiadny majetok. V čase podpisu zmluvy žalovaný ani nevedel čo podpisuje. Na pojednávaní dňa 13.03.2018 sa žalovaný znovu vyjadril k podanej žalobe. Uviedol, že bol osobne na polícii v H.. Keď podpisoval uvedenú zmluvu, bolo to v roku 2013. Trestné oznámenie podával ústne. Druhý krát bol na pobočke polície - OO PZ H. a tam žalovanému povedali po zisťovaní, že takéto trestné oznámenie už raz podával a že je to už zaevidované. Potom už nebol predvolaný na políciu a nespisovali s ním žiadnu zápisnicu. Žalovaný k samotnému podpisu zmluvy uviedol, že na základe zmluvy, ktorú podpísal, hneď vydávali peniaze. Tieto žalovaný prevzal, ale hneď mu ich zobral O. Z. mladší. Žalovanému z toho nezostali žiadne peniaze. Potom, keď prišli s Z. domov, tak tento mal žalovanému povedať, že on to bude splácať. V jednom prípade zaplatil žalovaný splátku tohto úveru, za neho ju zaplatila bývala manželka aj keď jej to nekázal. Žalovaný nevedel, prečo to platila. Žalovaný ďalej uviedol, že kvôli tomuto bol aj u advokáta JUDr. Bystrického a to v tom roku, kedy podpísal úver. Toto všetko mu žalovaný povedal. JUDr. Bystrický mu povedal, že ho neskôr zavolá, ale už ho nezavolať.

4. Na pojednávaní dňa 11.07.2019 sa zúčastnil žalovaný. Právny zástupca žalobcu písomne ospravedlnil svoju, ako aj žalobcovu neúčast.

5. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o splátkovom úvere (č. l. 10 - 12 spisu), štandardnými európskymi informáciami (č. l. 13 - 14 spisu), všeobecnými obchodnými podmienkami (č. l. 15 - 25 spisu), dodatkom k obchodným podmienkam (č. l. 26 - 32 spisu), obchodnými podmienkami (č. l. 33 spisu), sadzobníkom poplatkov (č. l. 43 - 44 spisu), výzvou na uhrádzanie pohľadávky (č. l. 45 spisu), oznámením o mimoriadnej splatnosti (č. l. 46 - 47 spisu), oznámením o postúpení pohľadávky (č. l. 52 spisu), upomienkami (č. l. 55 - 58 spisu), špecifikáciou žalovanej sumy (č. l. 66 - 69 spisu), výpisom z účtu (č. l. 70 spisu), vyjadrením žalovaného (č. l. 103 spisu), oznámením OR PZ H., OO PZ L. (č. l. 110 spisu), spisom OS Skalica 7Csp/17/2017 a z neho vyšetrovacie spisy z prílohy (č. l. 72 spisu) a trestný spis OS Skalica 4T/17/2012, výpoveď svedkyne zo dňa 13.09.2018, oznámením ORPZ Skalica (č. l. 147 spisu), oznámením SLSP (č. l. 148 spisu), uznesením ORPZ Skalica (č. l. 154, 155 č. l. 156 - 158, č. l. 159 - 161 spisu), lustráciou Sociálnej poisťovne, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

6. Dňa 07.05.2013 uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bola úprava práv a povinností banky a dlžníka pri splácaní, úročení poskytnutého úveru a pri ďalších podmienkach dohodnutých v úverovej zmluve. Právny predchodca žalobcu na základe úverovej zmluvy poskytol žalovanému úver vo výške 2.100,- eur, druh úveru - spotrebný úver na čokoľvek. V zmluve bola dojednaná aj výška úverovej sadzby 18,90 %, úrok z omeškania vo výške 5,00 %, spôsob poskytnutia úveru - jednorazovo, výška splátky 73,11 eur, splatnosť prvej splátky 18.06.2013, počet splátok 41, konečná splatnosť úveru 18.10.2016, priemerná hodnota RPMN 20,93 %. Celkové náklady spojené s úverom boli stanovené vo výške 2.895,82 eur. Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov, ktoré neboli žalovaným podpísané.

7. Listom zo dňa 21.02.2014 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na uhradenie dlžnej sumy najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy, pričom žalovaný bol ku dňu 20.02.2014 v omeškaní s platbou vo výške 566,52 eur.

8. Listom zo dňa 12.03.2014 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru v zmysle bodu 7.6.1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok t. j. pre omeškanie so splatením splátky úveru, ktorá trvá viac ako 3 mesiace. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti t. j. k 11.03.2014, predstavovala pohľadávka sumu vo výške 2.452,87 eur. Z priloženej doručenky má súd preukázané, že predmetný oznam si žalovaný prevzal dňa 17.03.2014.

9. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 01.04.2014 mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu informoval žalovaného o postúpení pohľadávky vo výške 2.478,43 eur na žalobcu.

10. Z podania označeného ako „Výzva k úhrade“ zo dňa 03.07.2014 má súd preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky vo výške 2.478,43 eur do 7 dní od doručenia tejto výzvy.

11. Z podania označeného ako „Posledný pokus o zmier“ zo dňa 14.07.2015 má súd preukázané, že žalobca naposledy vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, inak bude pohľadávka postúpená na súdne vymáhanie.

12. Z prehľadu splátok úveru vyplýva, že žalovaný uhradil žalobcovi resp. právnenému predchodcovi žalobcu do dňa 27.03.2014 sumu 84,19 eur.

13. V podaní, doručenom súdu dňa 19.12.2017, sa žalovaný písomne vyjadril k podanej žalobe. Žalovaný uviedol, že je obeťou, nakoľko bol vytipovaný O. Z. a jeho spoločníkmi, že na neho vyberú pôžičky, pričom žalovaný bol vlákaný do ich bytu v L. a bol mu zobrať občiansky preukaz a nebol púšťaný von, jedine so sprievodom. Žalovaný ďalej uviedol, že bol pod vplyvom nejakých látok, bol omámený, dávali mu pitie z čoho nebol normálny. Peniaze z úveru žalovaný nemal, ani nevedel, koľko bolo vybraných peňazí. Žalovaný uviedol, že je bezdomovec, invalidný dôchodca a úver nepotrebuje a ani nepotreboval. Žalovaný vo veci podal niekoľko trestných oznámení na menovaného O. Z..

14. Na pojednávaní dňa 13.09.2018 vypovedala svedkyňa D. L.. Tá uviedla, že žalovaný je jej otec. V roku 2013 žalovaný býval spolu s jej matkou v byte na ulici E. U. XX. Svedkyňa v roku 2013 už vtedy s nimi nebývala. Svedkyňa mala vedomosť o tom, že sa stalo, že otec počas dvoch alebo troch týždňov v roku 2013 zmizol z domu a teta svedkyne jej povedala, že sa zdržuje v L. a chodíva na námestie v L.. Keď tam išla svedkyňa za ním, že ako sa má, tak žalovaný tam bol s nejakými Rómami, ktorí mu zakázali so svedkyňou komunikovať. Nevedela z akého dôvodu. Teta svedkyne povedala, že medzi nimi bol aj O. Z.. Keď potom išla za žalovaným aj mama svedkyne, taktiež jej zakázali Rómovia komunikovať so žalovaným. Nakoniec po nejakom čase svedkyňa išla na námestie a chcela, aby žalovaný išiel s ňou domov. Bolo vidieť, že žalovaný sa vtedy bojí, aj začal plakať a až keď prišla polícia, žalovaný potom mohol ísť domov. Svedkyňa si nepamätala presnejšie, kedy sa toto stalo. Vtedy jej polícia aj odovzdala doklady žalovaného, ktoré mali vtedy u seba uvedení Rómovia. Z dokladov žalovaného, ktoré svedkyne odovzdala polícia, pochopila, že žalovaný mal bankomatové karty na základe, ktorých mohol vyberať finančné prostriedky. Žalovaný jej potom hovoril, že uvedení Rómovia ho prinútili, aby si zobral pôžičky a vybral peniaze a že sa mu vyhrážali aj zabitím. Po podpise pôžičiek a odovzdaní peňazí mu pôžičky zobral O. Z.. Svedkyňa uviedla, že žalovaný mal účet vo VÚB banka a.s. a tento potom zrušil. V r. 2013 žalovaný nikde nepracoval, bol už na dôchodku a poberal dôchodok. Podľa jej názoru žalovaný nepotreboval žiadne peniaze z pôžičky. V r. 2013 si žalovaný žiadnu väčšiu vec nekupoval. Svedkyňa nevedela o tom, že by žalovaný mal v roku 2013 nejaké dlhy. Svedkyňa ani nechápala, prečo žalovaný vtedy odišiel z domu, nakoľko matka svedkyne mu vtedy varila aj prala a on jej prispieval na bývanie aj na stravu. Býval v samostatnej izbe bytu, ktorý patrí matke. Svedkyňa na záver uviedla, že keď sestra svedkyne v rámci zamestnania roznášala poštu a stretol ju O. Z., nahováral ju, aby „držala s ním“ proti žalovanému, že jej dá za to nejaké peniaze. Tiež sa stalo, že O. Z. si vybavil od žalovaného splnomocnenie na zastupovanie a vyhrážal sa matke, že príde o polovicu bytu.

15. Z uznesenia OR PZ v Skalici, odbor kriminálnej polície č. ČVS: ORP-175/OEK-SI-2013 zo dňa 28.06.2013; z uznesenia OR PZ v Skalici, odbor kriminálnej polície č. ČVS: ORP-387/OEK-SI-2013 zo dňa 09.01.2014 a uznesenia OR PZ v Skalici, odbor kriminálnej polície č. ČVS: ORP-50/VYS-SI-2014

zo dňa 12.03.2014 má súd preukázané, že OR PZ v Skalici, odbor kriminálnej polície vo všetkých vyššie uvedených uzneseniach odmietli trestné oznámenia podané žalovaným, nakoľko neboli dôvody na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

16. Podľa § 497 z. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1-3 a ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

21. Podľa § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

22. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá sporová strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v sporovom konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci. Súd vychádza len z dôkazov, ktoré boli stranami v konaní produkované, pričom v zmysle Civilného sporového poriadku je súd v sporovom konaní viazaný návrhmi dôkazov predloženými stranami, čím sám nie je povinný vykonávať dôkazy v prospech jednej alebo druhej strany. Povinnosť tvrdenia aj dôkazné bremeno, pokiaľ ide o určité skutočnosti, leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; spravidla ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2263/2005).

29. Súd sa v prvom rade musel vysporiadať s otázkou, či bola pohľadávka právneho predchodcu žalobcu platne postúpená na žalobcu. Ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, konkrétne uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky č. 0346/2014/CE zo dňa 27.03.2014 je zrejmé, že žalovaný sa dostal do omeškania s platením peňažného dlhu podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a tiež z výpisu z účtu žalovaného je zrejmé, že žalovaný nespĺnil splátky dohodnuté v zmluve o splátkovom úvere riadne a včas a na jeho strane došlo k omeškaniu s platením peňažného dlhu. Banka bola v prípade porušenia zmluvnej povinnosti dlžníka splácať úver riadne a včas oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, po doručení výzvy dlžníkovi, za podmienok stanovených v zákone o bankách, alebo zmluvu vypovedať, prípadne od nej odstúpiť, v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami. Podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sú stanovené vo Všeobecných obchodných podmienkach pôvodného veriteľa v bode 7.6.1 ako prípady porušenia zmluvy, kedy banka je oprávnená ak klient nespĺnil alebo

porušil povinnosti dohodnuté v zmluve o úvere alebo vo VOP, tiež ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní alebo aj poplatkov vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú určí banka v oznámení o mimoriadnej splatnosti, banka je oprávnená zmluvu vypovedať alebo od nej odstúpiť.

30. Súd mal v konaní listinnými dôkazmi preukázané, že pôvodný veriteľ - banka, si splnila svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko právny predchodca žalobcu písomne vyzval dňa 21.02.2014 žalovaného k úhrade dlhu, následne oznamom zo dňa 12.03.2014 oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celej pohľadávky a napokon bola celá pohľadávka postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0346/2014/CE zo dňa 27.03.2014 na žalobcu. Právny predchodca žalobcu žalovanému písomne oznámil postúpenie pohľadávky oznamom zo dňa 01.04.2014. Právny predchodca žalobcu postúpil predmetnú pohľadávku v celom rozsahu žalobcovi, pričom postupoval v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd uvádza, že postup postúpenia pohľadávky bol v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách zachovaný.

31. Súd ďalej skúmal, či je osoba žalovaného v tomto konaní pasívne vecne legitimovaná, teda ten, kto ohrozil alebo porušil subjektívne právo žalobcu. Žalovaný v konaní opakovane uviedol, že zmluvu síce podpísal, avšak pod nátlakom a omámený, nakoľko poriadne nevedel kde je a čo robí, pričom poskytnutý úver bol zobrahaný O. Z. mladším a O. Z. starším, ktorí ho zdrogovali. V tejto veci bol dokonca žalovaný opakovane na polícii podať trestné oznámenia, avšak vo veciach sa ďalej nekonalo. Súd konštatuje, že z predložených dôkazov nemá preukázané, že by žalovaný podpísal Zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 07.05.2013 pod nátlakom, resp. že by tento právny úkon nebol uskutočnený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Súd takisto nemá preukázané tvrdenia žalovaného, že s poskytnutým úverom nedisponoval, nakoľko žalovaný by len podpísal zmluvu a peniaze mu boli hneď zobrahané zo strany niekoho iného. Žalovaný uviedol vo svojej výpovedi, že finančné prostriedky úveru prevzal, ale vzápätí na to mu ich zobral O.. Žalovaný ďalej niekoľkokrát uviedol, že bol na polícii, kde podal trestné oznámenie vo veci úverového podvodu, vydierania a neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty, avšak súd má z uznesenia OR PZ v Skalici, odbor kriminálnej polície č. ČVS: ORP-175/OEK-SI-2013 zo dňa 28.06.2013; z uznesenia OR PZ v Skalici, odbor kriminálnej polície č. ČVS: ORP-387/OEK-SI-2013 zo dňa 09.01.2014 a uznesenia OR PZ v Skalici, odbor kriminálnej polície č. ČVS: ORP-50/VYS-SI-2014 zo dňa 12.03.2014 preukázané, že OR PZ v Skalici, odbor kriminálnej polície vo všetkých vyššie uvedených uzneseniach odmietli trestné oznámenia podané žalovaným, nakoľko neboli dôvody na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Vzhľadom na to, že v konaní nebolo zo strany žalovaného preukázané, že by mu nepatrila pasívna vecná legitimácia, resp. že by zmluva o úvere bola neplatná, rozhodol súd tak, že žalovanému v tomto konaní pasívne vecná legitimácia patrí.

32. Súd mal listinnými dôkazmi predloženými žalobcom preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol dňa 07.05.2013 záväzkový vzťah zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Súd zastáva názor, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Preto treba na právny vzťah medzi žalovanou a žalobcom aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere je absolútny obchod. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.05.2013 je typovou zmluvou, uzatváraná vo viacerých prípadoch, pričom žalovaný jej obsah nemohol reálne ovplyvniť. Vzhľadom na to uvedená zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy a to konkrétne spotrebiteľského úveru, a preto pri právnom posúdení veci zmluvu posudzoval v zmysle ustanovení Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase jej uzavretia. Pod pojmom spotrebiteľské úvery možno rozumieť všeobecné označenie skupiny zmluvných typov, na úpravu ktorých sa majú popri zákonnej úprave samotných zmluvných typov ako sú napr. zmluva o pôžičke, zmluva o úvere, nepomenovaná zmluva použiť ďalšie právne normy, ktoré dopĺňajú všeobecnú úpravu jednotlivých zmluvných typov o ďalšie náležitosti vymedzené v Zák. č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov. Za spotrebiteľský úver sa považuje každé dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy spotrebiteľovi, a to za odplatu veriteľom bez ohľadu na právnu formu, s výnimkou zmlúv

vymedzených v § 1 ods. 2 cit. zákona. Musí ísť o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré musí spotrebiteľ po uplynutí dohodnutej doby vrátiť.

33. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne iba sčasti. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania vznikol záväzkový vzťah na základe uzavretej Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe, ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.100,- eur s dohodnutou úverovou sadzbou 18,90 %, úrokom z omeškania vo výške 5,00 %, spôsobom poskytnutia úveru - jednorazovo, výškou splátky 73,11 eur, splatnosť prvej splátky 18.06.2013, počtom splátok 41, konečnou splatnosťou úveru 18.10.2016, RPMN vo výške 20,93 % a priemernou hodnotou RPMN 19,53 %. Uvedená zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy a to konkrétne spotrebiteľského úveru, preto pri právnom posúdení veci súd zmluvu posudzoval podľa ustanovení z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Súd preskúmal zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru z pohľadu náležitostí, ktoré má zmluva obsahovať podľa § 9 ods. 1 cit. zákona a zistil, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia ako náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu zmluvy mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ výšku mesačnej splátky určil len jednou sumou. Zmluva obsahuje len údaj o termíne splatnosti splátky ku dňu splátky v kalendárnom mesiaci, počet splátok 41 a výšku splátky 73,11 eur. Z toho ale potom nie je zrejmé aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká časť na splátku úroku, prípadne aká časť pripadá na splátku poplatkov.

34. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky), čo je práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť). Taktiež spotrebiteľ potom nemá vedomosť v akej časti má v konkrétnom čase splatenú istinu (v akej časti splátky veriteľ započítal na zaplatenie istiny) a v akej časti na zaplatenie ostatných poplatkov a úrokov. Práve z toho dôvodu zákonodarca uvedené v zákone označil ako podstatnú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy o úvere, ktorá má slúžiť k tomu, aby spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere jasne dopredu vedel, aké následky súvisiace so splácaním úveru bude mať pre neho konkrétna úverová zmluva. Neuvedením takýchto informácií je spotrebiteľ - dlžník potom zavádzaný a neuvedomuje si následok dohodnutého úroku z hľadiska jeho splácania (v danom prípade je úrok 18,90 %). Súd sa z uvedených dôvodov nestotožnil s priamou aplikáciou rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíroová na tento prípad. Je to z dôvodu, že je názoru, že Súdny dvor EÚ v uvedenom rozhodnutí v odseku 21 poskytol výklad výlučne smernice, konkrétne článku 10 ods. 2 písm. h) a i), článku 23, keď výklad vnútroštátneho práva poskytujú výlučne vnútroštátne súdy. Konkrétne vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovenia tejto Smernice, daný záver je však vzhľadom na napadnuté ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľný, nakoľko v konkrétnom prípade o vnútroštátne právo - zákon, ktorý nad rámce smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere, na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. V danom prípade je tu zrejmý konflikt medzi Smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôžu použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských

úverov podľa zákona resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

35. Vzhľadom na uvedenú chýbajúcu náležitosť zmluvy, súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. považoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Z toho dôvodu dlžná suma na istine úveru predstavuje sumu 2.100,- eur, ktorá predstavuje poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov. Žalovanému tak vzniká iba povinnosť vrátiť sumu reálne čerpaných prostriedkov zo spotrebiteľského úveru.

36. Súd mal v predmetnej sporovej veci preukázané, že žalovanému bol na základe zmluvy poskytnutý úver vo výške 2.100,- eur, ktorý je bezúročný a bez poplatkov. Z priloženého prehľadu splátok vyplýva, že žalovaný zaplatil do dňa podania žaloby sumu 84,19 eur. Súd preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.015,81 eur, ktorá predstavuje poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov vo výške 2.100,- eur po odpočítaní zaplatených splátok v sume 84,19 eur a vo zvyšku súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

37. Keďže žalovaný nezaplatil svoj dlh riadne a včas, dostal sa do omeškania, čím žalobcovi vzniklo právo na úroky z omeškania zo sumy priznanej súdom. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2.015,81 eur od 28.03.2014 až do zaplatenia. Takto priznané úroky z omeškania sú v súlade s Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., pretože pri spotrebiteľskom úvere sa jedná o občiansko-právny vzťah upravený ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ktorý maximálnu výšku úroku z omeškania limituje vykonávacím predpisom.

38. Podľa § 217 ods. 2 z. č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti.

39. Súd v súlade s ustanovením § 217 ods. 2 C.s.p. a na základe žiadosti žalovaného zo dňa 19.02.2019, povolil žalovanému splácať pohľadávku v splátkach vo výške 20,- eur mesačne, ktorých výšku a podmienky zročnosti určil, z dôvodu, že súd má za to, že nie je v schopnostiach žalovaného splatiť celý dlh naraz s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd pri určovaní samotnej mesačnej splátky vychádzal zo zaužívanej súdnej praxe povoliť dlh splácať maximálne na dobu 36 mesiacov. Súd má však z lustrácie Sociálnej poisťovne ako aj z vyjadrenia žalovaného zo dňa 19.02.2019 preukázané, že žalovaný je v súčasnosti poberateľom starobného dôchodku vo výške 335,- eur mesačne, pričom 200,- eur dáva bývalej manželke na bývanie a stravu a 40,- eur mu strhávajú v rámci exekúcie. Pri určení výšky splátok súd bral do úvahy aj vyššie uvedené skutočnosti. Výšku určených splátok preto súd považuje za primeranú k výške priznanej pohľadávky a pomerom žalovaného a zároveň má súd za to, že povolením splácania dlhu v splátkach nebudú ohrozené práva žalobcu, a to vzhľadom na osobu žalobcu a výšku priznanej sumy.

40. Podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62,60 %. Žalobca si v podanej žalobe uplatnil zaplatenie sumy 2.478,43 eur a celkove mu bolo prisúdených 2.015,81 eur, čo predstavuje úspech na 81,30 % a neúspech na 18,70 %. Za týchto okolností vzniklo žalobcovi právo na náhradu trov konania v podiele čistého úspechu 62,60 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením

43. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Skalica, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd. (§ 29 prvá veta zákona č. 233/1995 Z.z.).